

ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ. ਜੇ

ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ

ਚੌ. ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ ਦੱਤ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

Bhagwati, J. ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬੈਰਾਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 215.

The Niemla
Textile Finish-
ing Mills, Ltd.
and others
v.
The 2nd
Punjab
Tribunal
and others

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) ਸੈਕਸ਼ਨ 92, 93 1957
ਅਤੇ ਆਰਡਰ I ਨਿਯਮ 10—ਪਲੇਇੰਟ ਦੀ ਸੇਧ—ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜ—ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ
ਜੋੜ ਕੀ

ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਨਵਰੀ, 10 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਜਾਂ 93 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਘੇਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ * ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਜਾਂ 93 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਜੋੜ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ ਅਸੰਭਵ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਈਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮੁਦਈ ਜੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪਲਾਟਿਫ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਦਲਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਐਕਟ ਨੰ. V 1908 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਸੁਚੇਤ ਸਿੰਘ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ 1 ਕਲਾਸ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਨੇ ਮਿਤੀ 9 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਪੀਸੀ ਪੰਡਿਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਨਰਲ

26 ਅਗਸਤ 1955 ਨੂੰ ਚੌ. ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ, ਰਾਏ ਬਹਾਦਰ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਦਾਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਰਾਮਸਰਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਰਾਮ ਨਾਥ \$ ਐਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਇਰਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਸਨ ਦਾਸ ਠੱਕਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਮਹੰਤ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਰਾਮਸਰਨ ਦਾਸ। 21 ਨਵੰਬਰ 1955 ਨੂੰ ਇਕ ਬੈਰਾਗੀ ਸ ਕਿਸਨ ਦਾਸ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਰਾਮਸਰਨ ਦਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੂੰ 23 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਸੇਵਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਹੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਬਣਾਇਆ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ.

ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਾ ਦੇ ਗਲਤ ਨਿਵਾਰਣ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਾ ਦੀ ਬੇਰ. ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ, ਜੇ ਚੈਰਿਟੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰੋਟੈਕਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਚੈਰਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਤਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਫਰਜ਼ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੈਰਿਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸੇਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ (ਸ਼ੈਲਫੋਰਡਜ਼ ਲਾਅ ਆਫ ਮੋਰਟ ਮੇਨ 400; ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਫੈਲੋ) (1), ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਟੁੱਟ, ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ XAttorney -General v. Ironmongers' Co,^ (1)

(1) (1820) 1 ਜੈਕ . ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ. 254.

Ch. Kidar
•Nath Datt
and others
v.
Kishan Das
Bairagi
and others

ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਕੋਲ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ
ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ
ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ
ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ
ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਫੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲਿਆਉਣ ਦੀ
ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਜੇੜਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ
ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਚੱਜੇ
ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਉਚਿਤ ਗਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ
ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਗਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ
ਸੇਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ
ਜੇੜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ
ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਮਾਨਦਾਰ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-
ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਘਿਣਾਉਣੇ
ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੁਸੀਬਤ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਵਿਚ
ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਸਰੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕਈ
ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ

VOL. X]

INDIAN LAW REPORTS
ਚਨ ਕਿ a (1) (1840) 2 ਬੀਵ | ^?3 .

1023

"

ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਚਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੇਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਹੈ ਬੁਪੁਸਾਹੇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੈਸਮ ਇਬਰਾਹਿਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1). ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਏ

Ch. Kidar
Nath Datt
and others v.
Kishan Das
Bairagi and
others

ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਿਆਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਹਰ ਜੋੜ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਦਾਇਰਾ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੋਪਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਅਰ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਗਣਪਤੀ ਅਈਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਮੰਦੂਰੀ ਦੁਰਗਾ ਮਲੀਖਰਜਨਾ ਵਾਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਾਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲਾ ਚਾਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਅਤੇ ਬਾਪੂ - ਗੋਂਡਾ ਯਾਦਗੋਂਡਾ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਨਾਇਕ ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਕੁਲਕਰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਘੇਰਾ ਉਦੋਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਵੇਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਕੇਸਵ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਲਾਲ ਪੁੰਜਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,

(2) ILR 36 Bom 168

(3) 58 IC 124.

(4) ਏਆਈਆਰ 1926 ਮੈਡ. 970

(5) ਏਆਈਆਰ 1941 ਬੰਬ 317.

ਚੈਂ ਕਿਦਾਰ ਬੰਬਈ (1), ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਨਟਲੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੱਤ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀਤਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸਿੰਧ ਅਤੇ ਹੋਰ *Btd.*, ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ- ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ^ ਪਰੀਖਿਆ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਜੋ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਬੈਰਾਗੀ ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਈ.ਡੀ.

ਅਤੇ ਹੋਰ

-----ਸ੍ਰੀ ਪੰਡਿਤ , ਜੋ ਨਵੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ - ਭੰਡਾਰੀ , ਸੀ ਜੇ ਡੈਂਟ , ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮਹੰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਾਈ ਕੰਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਫੈਜ਼ਨਨੇਸਾ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਰੱਬਾਨੀ (3), ਅਤੇ ' ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਰਨਾ ਸਿੰਘ (4) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਣ- ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਫੈਸਲਾ । ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਅਤੇ 93 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਨਵੇਂ ਜੋੜ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਐਂਡੇਮੈਂਟ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਜਾਂ 93 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੁਦਈ ff ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ

(1) ਖੇਮਸ਼ੀਆਜ਼ ਚੇਮ 164.

(2) ਖੇਮਸ਼ੀਆਜ਼ ਸਾਜ਼ 717

(3) II D 62 ਕੈਸ 1127

1026

PUNJAB SERIES

[VOL. X

(4) SAO ਠ. ਢੇ 31 1954

ਇਹ ਅਸੰਭਵ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਲਿਆਉਣਾ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮੁਦਈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸੰਵੇਦਨਾਤਮਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ

ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ----- ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਦਲਣਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਦਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਿਤ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲੇ, ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਗਣਪੱਤੀ ਅਰੀਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਮੰਦੂਰੀ ਦੁਰਗਾ ਮਲਿਕਰ — ਜਨ ਵਾਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਾਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁੜੀਪੁੜੀ ਗੋਪਾਲਾ ਚਾਰਲੁਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (2). ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਟੈਸਟ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਵੀਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸਖ਼ਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ 'ਤੇ ਏਆਈਆਰ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਪੰਨਾ 921 'ਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਜੋੜਦੀ ਹੈ।

(1) 58 IC 124.

(2) ਏਆਈਆਰ 1926 ਮੈਡ. 970

ਚੈ. ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਦਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਨਟ ਦੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਜੋੜ vt ! | ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ, ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ - ਬੈਰਾਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਲੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿੱਥੇ ਭੰਡਾਰੀ ਅਜਿਹਾ ਜੋੜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੇਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੀ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸੇਧ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜੋੜ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਜ਼ਾ ਰਾਹਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਤਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਰੀਨ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਇਸ ਨਵੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਡੈੱਟ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 1, ਰੂਲ 10 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਮਸਰਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਠਾਕਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਮਹੰਤ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ, ਅਰਥਾਤ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬਿਨੈਕਾਰ, 23 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਸੀ. ਠਾਕਰਦ ਵਾਰ ਦੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਹੰਤ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਦਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹਿੰਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ; (1) ਕੀ ਰਾਮਸਰਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਠਾਕਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਨੇ ਮਹੰਤੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; (2) ਕੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ 23 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਮਹੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ; (3) ਕੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹੰਤ ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (4) ਕੀ ਉਹ ਏ ਧਾਰਾ 92 ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉੱਚਿਤ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਦੇ. ਮੇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ਼ਨ

ਦਾਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਬੈਰਾਗੀ ਵਗੈਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲਗਭਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 29 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਫਾਲਸ਼ੇ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.

ਮਕਬੂਲ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ, ਨਵੀਂ

ਦਿੱਲੀ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 33D/56.

ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (ਸੇਧ)

ਐਕਟ (1954 ਦਾ XLII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 7A ਅਤੇ 10—ਪਾਵਰ
ਪ੍ਰਭਾਵ

1957 ਦਾ

ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ

ਨਵੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (Jan -> 14th 1950 ਦਾ XXXI), ਭਾਵੇਂ
ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ
ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ
4 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਸੀ
ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 7 ਮਈ, 1954 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਸੀ, ਪਰ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਜਨਰਲ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ

ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ • ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਚਿਤ
ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਪਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਜਨਰਲ ਦੇ
ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੁਲਤਾਨ ਯਾਰ ਖਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਕੇ ਕੇ ਰਾਏਜ਼ਾਦਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਮਕਬੂਲ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਫਿਰਦੋਸ ਅਹਿਮਦ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ
ਇਹਨਾਂ ਪੰਜ ਜੁੜੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 33-ਡੀ ਤੋਂ 37-ਡੀ)
ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ । * ਇੱਕ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ
ਮੁਜ਼ਫ਼ਰ - ਦੂਰਨਗਰ (ਯੂ.ਪੀ.) ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿਮਬੋਰਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪੰਜ ਵੱਖ-
ਵੱਖ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ 5 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ
ਤਹਿਤ ਪੰਜ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ । ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਟੋਡੀਅਨ
(ਦਿਹਾਤੀ), ਮੁਜ਼ਫ਼ਰ - ਨਗਰ ਦੁਆਰਾ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ 7, ਇਹਨਾਂ
ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ

ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਮਕਬੂਲ ਅਹਿਮਦ, ਭਰਾ ਅਤੇ ਫਿਰਦੋਸ ਅਹਿਮਦ, ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ 1947 ਵਿਚ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਗੜਬੜ ਦੌਰਾਨ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁਜ਼ੱਫਰਨਗਰ ਦੇ ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਟੇਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ 12 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ , ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਨੂੰ 1947 ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਟੇਡੀਅਨ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨ 24 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਡਿਪਟੀ ਕਟੇਡੀਅਨ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ 1947 ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਸਟਡੀਨ ਕੋਲ ਦਸੰਬਰ, 1954 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ Maqbool Ahmad and another v. The Custodian of Evacuee Property, New Delhi Falshaw, J. ਨੂੰ 1954 ਦੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 42 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 **ਪੜ੍ਹਦਾ** ਹੈ-

"ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਧਾਰਾ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ: -

7-ਏ. ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 7 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 7 ਮਈ, 1954 ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 7 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ; ਅਤੇ

Maqbool
Ahmad and
another
®,
The Custodian
- of Evacuee
Property, New
Delhi

(b) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਡੇਮੀਨੀਅਨਜ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਗੜਬੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੜਬੜਾਂ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ 1 ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੇ, ਅਤੇ ਜੇ 7 ਮਈ, 1954 ਦੇ ਦਿਨ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ:

Falshaw, J.

ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ - ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੇਧ) ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।, 1954।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਧਾਂ 7 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਈਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ 7 ਮਈ, 1954 ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 7 ਮਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ, 1954, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਦਸੰਬਰ, 1954 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਅਵੈਧ ਸਨ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਖੋਹਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ" ਤੱਕ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਮਕਬੂਲ ਮਹੀਨਾ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ- c. 1954 ਵਿੱਚ ਿਦਾਅਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਆਮ ਸਮਝ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸੰਪੱਤੀ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ

ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ

ਇਵੈਕਿਊਈ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਹੰਮਦ । ਅੰਸਾਰੀ ਅਤੇ ਜਗਨਮੋਹਨ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.ਜੇ., ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਵਾਂਚੂ , ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਬਪਨਾ , ਜੇ., ਬੇਗਮ ਨੂਰ ਬਾਨੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਸਟੋਰੀਅਨ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ (1) ਅਤੇ ਸੱਤਿਆ ਦੇਵ ਚੀਮਾ ਬਨਾਮ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਨਿਗਰਾਨ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਭਰਤਪੁਰ । (2)। ਇਹ ਕੇਸ ਜਨਵਰੀ ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ, 1955 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਅਤੇ **Falshaw, J.** ਦੇਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ " ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ 8 ਅਕਤੂਬਰ 1954 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਵਾਂਚੂ , ਸੀ, ਜੇ, ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ-

“ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੇਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 10

ਐਕਟ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ 7 ਮਈ, 1954 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ”

(1) ਏਆਈਆਰ 1956 ਹੈਦਰਾਬਾਦ 56.

(2) ਏਆਈਆਰ 1956 ਰਾਜਸਥਾਨ 193.

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਓਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ

ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Jaswinder Singh

